

Е. Тріска...

(Закінчення зі стор. 1)

також у Львові. Наслідком такого "княжого дару" настільки численні події і листи, як також статті в пресі України. Ось, що пише Надія Труш, редактор літературного відділу Львівського Театру Опери та Балету ім. Івана Франка:

У Львівському Театрі Опери та Балету ім. І. Франка розпочався 95-ий театральний сезон. І наперед надзвичайно вдало, — кажуть артисти, — бо ми одержали прекрасний подарунок. А зробила його жителя Нью Йорку модельєр Євгенія Тріска. У липні, на запрошення працівників театру, вона відвідала кілька опер: "Юліанту" П. Чайковського, "Мадм Баттерфляй" Д. Пуччіні, "Кармен" Ж. Бізе і дуже схвалювала співом та грою артистів. Тому й вирішила зробити їм приміщення, принесла в дар театру 15 концертних сукон для солістів опери.

А перед цим львів'яни любувалися моделями з колекції Є. Тріски у Національному Музеї. Були тут представлені вечірні, коктейльні, концертні сукні для жінок

різного віку. І в підборі матеріалів і в пошуках моделей і в декорі позначилися добрий смак, відчуття кольору і стилю. Тому так багато глядачів говорили про талант художниці і її золоті руки.

Ось кілька записів із книги відгуків: "Ваша колекція виражає ідею гармонії і краси, втілює смисливий пошук і національні естетичні цінності, вона сучасна і прекрасна. Цей показ залишився незабутньою подією для львів'ян" (Тетяна і др Люба Віталіш).

"Захоплююся вашим талантом. Якби ви були чужою іншою країною, це описали б серед визначних дизайнерів у творчості жіночої моди" (Данута Романчук, Польща).

"Показ моделей у Львові — це та подія, яка дає нам можливість побачити, як працюють і чого досягли наші співвітчизники за межамі України. Цікавим і оригінальним моментом у творчості п. Євгенії є оздоблення коралками та ручний розпис тканини, що створює неповторний національний колорит у сучасному одязі" (Ірина Тимченко, дизайнер).

Відома дівка жіночого руху в Україні А. Пашко виступила після завершення показу і назвала його святом

естетичної насолоди, поезії і краси. Саме так сприйняло творчість Є. Тріски львівське жіноцтво. Багато любителів шиттяного стилю прагнули придати в художній дещо для себе. Але вона нічого не заважала, а роздавала відомим українським жінкам. Велика колекція д'ястала Молодечому Театру ім. Л. Курбаса у Львові. Такій корольській жест мисткині виклав сенсацию. До Львівського Театру Опери і Балету раз-у-раз телефонували, коли знову можна буде побачити витвори Є. Тріски. Цікавим відомостям: в нових штах виступлять солістки опери у концерті під час конкурсу вокалістів ім. С. Крушельницької. А наразі складомо художниці Є. Тріски велику подяку.

Коллектив Молодечого Театру ім. Л. Курбаса написав не менш сердечну подяку стверджуючи, що їх стріли, це для них неоціненний дар, який вони безмежно вдячні.

Всі ці матеріали, як доказ свого справді княжого дару (який вона оцінює вартістю 10,000 дол.) Є. Тріска принесла до редакції нашого щоденника враз із світлинами показу.

"Дійшов..."

(Закінчення зі стор. 2)

ця пісня набула нових рис і справжньої глибини. У його виконанні емоційний зміст Барковського твору виступав якби обданий з серпанкою його прекрасної і перетворюючи на сконцентрований екстаз пристрасті.

Український композитор Валентин Сильвестров дуже плідно працював у галузі фортепіанної музики. Йому, між іншим, належить три Сонати (недавно вони вийшли на компакт-диску французької фірми EMI). Це чимало шкідливих творів меншого загасу. Стратистика сільвестровської фортепіанної музики, її індивідуальні риси може визначити така синтетична формула: Моцарт — Шопен — Дебюссі — Скрибін — Веберн, у розумінні їх як духів перекладів. Манери письма В. Сильвестрова у його зрілих творах притаманні інтимній ліриці, щоденності, подеку — дуже своєрідна темпераментна кантрічність. Фактура творів завжди прозора і елегантно вишукана. Композитор любив тихі делькатні звучання, високі регістри інструменту; аліній і невловним ритмом часто якби "зависав" у просторі.

"Дітишка музика № 3", що вийшла до програми 23-го жовтня, стоїть дещо осторонь основного корпусу сільвестровських творів. Цей бо цикл для фортепіано (звичайно, для дитячого слухання, а не до границь, як в Шумана) становить собою композиційну, переробку начерків юнацької доби, спроб бери в фрагменти, що виникли в ту пору, коли композитор був ще учнем однієї з музичних шкіл Києва і коли він захоплювався музикою Шопена, Шумана і Чайковського; до консерваторії було ще далеко, а до оформлення власного стилю — й поготи. Не дивно, що для тих слухачів, які знають творі зрілого періоду, "Дітишка музика" була орієнтиром, який давав дрізку у ХХ століття. Для виконавця "Дітишка музика № 3" М. Сук який найвишуканіших бав своєю ладною палітри (і його ріпано та різноманітні напруги гарні та співучі). М'якшми, делькатними дотиками піснестворення ліній і шкідливих музичний барельєф з давноминулого часу, інтимно-ліричні, повні заданим мелодій, глибоко, занурені у серпаник прозорих акомпаньментів, довго танули по надальних кімнатах просторій залі.

Соната Ліста — одна з центральних позицій піснестворення репертуару візантій і також репертуару Миколи Сук зокрема. Естетичні ідеали Ліста, фундаментальні колізії його візрочено романтичного і пригодницького життя, життя-рози, і творчості втілені у цьому творі наповнює акваріо повно, охоплюючи широчинний простір значень, символів і натіків — імператорського патосу імператорської початкової тези до ліричних одкровен повільних частин-епізодів, від мейстрів-феліських глумів, отруйної іронії і зневаги пекла до екстазичних злетів у райські висоти.

Можна ствердити, що М. Сук виявив себе цілком зрілим музиком, що спроможний вірнівожити усі складники цього багатоглибини його багатоглибини твору в одне ціле, надаючи їм адекватних пропорцій і тісно в'язку усі епізодів, з їх контрастами, в одне не-

розривне ціле. Досконала багатоглибина й багатоглибинність піснестворення, а також візроче опанування себе дозволюють українському майстрові швидко уникати тих підступних пасток, де напевно спіткнулося б багато інших виконавців. Цей творчий геніальний угорський романтика — один із вершинних — у виконавці М. Сука справляється як глибока, багатоглибина романтична поема, з рисами пригніщеного роману, напоя героїчного екстазом, зорожовою діркою, відчуттям, надією і боротьбою (відчуттям) драматичне напруження; що переласо слухачам під час виконання тасмичної, зловонної фуги — центральної епізоду твору, як і тасмичне закінчення, просвітлене і заспокоєне). Соната тривав півгодини, і ці півгодини для слухача протягалися непомітно — завдяки досконалій естетиці, виконанню і виразності усіх деталей цієї композиції — віртуозної під кожним оглядом.

У двох надатках, виконаних на біс, півністі із сліпучим блиском виконав одностантний Сонату С мажор Скарлатті та Дванадцять угорську рандісо Ліста, викликавши бурю оплесків серед присутніх.

Так, Микола Сук, "дітшов свого зросту і сил".

ЛЕОНІД КУЧМА
ВІДВІДНИЦІ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА
В НЬО-ЙОРКУ

Новий відвідувач, зяятий 20 листопада 1994 року під час офіційної візиту до ЗСА Президента України Леоніда Кучми

VHS/COLOR/45 MINUTES
Вартість касети \$ 20.00
Конт пересилки \$ 4.95
Адреса для замовлення:
КУЧКО Ltd.
312 QUAKER CHURCH RD
#116
RANDOLPH, NJ 07669

Рядість зображення та звуку ВІДМІНИ
Замовлення отримати до 20 грудня
будуть вислані до Відвідувачів

Зеновія Терпещка
УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ

Соня Українське, Нью Йорк, 1980, друге доповнене видання, стор. 201. Теорія об'єднання, ціна 18.00 дол.

Можна набувати в книгарні Свободи.
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані доплатити до ціни 7% податкового податку.

У ТРЕТЮ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ НАЙДОРЖОЖОЇ ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.
ІРИНИ МЕЛЬНИК

будуть відправлені
**ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖБИ З
ПАНАХИДАМИ:**

26-го грудня ц.р. о год. 9-й рано в слідуючих церквах:

- в Нью Йорку — св. Юрія;
- в Асторі — Чесного Хреста;
- в Озон Парку — св. Марії;
- в Бавнд Бруку — Пам'ятнику;
- в Гленкові — у монастирі св. Йосафата;
- в Римі — св. Йосафата;
- в Римі — каплиці-монастирі;
- в Лорді — укр. каплиці;
- в Гантері — св. Івана Хрестителя;
- в Кергонксоні — св. Трійці;
- в Оттаві — в Соборі св. Івана Хрестителя;
- в Торонто — в катедрі св. Йосафата.

Простимо приймати згадки покійну у молитвах.

Діаконо:
Інок. — **ЕВГЕН МЕЛЬНИК**
дочка — **МРІДІЯ ХОМА**
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Знаменність...

(Закінчення зі стор. 2)

Годиться зробити декілька зауважень у формальному питанні цього величезного видання. Його треба кочне доповнити відсутніми подіями життя, і померлих членів медичного знання. Вакзо зрозуміти, чому не поміщено в довіднику так багато відомостей із суспільної праці сьогочні лікарів — Романа Смиха, Михайла Туха, Ахлія Хрестовського, Миколаса Колесницького, Василя Тухлого, Богдана Роговського і т. д. Не поміщено тут і видатних померлих лікарів-супільників Нестора Прошча, Олександра Сидоряка, Зенона Винницького, Миколаса Биха, Захара Шупера, Жана Новаківського та інших заслужених членів медичного знання в Україні й на еміграції.

Мова видання щоправда крайового ажиту, проте поинава б більше відповідало самобутньому національному духові рідного мовоажиту, замість насладження російським режімом стандартам. Вражає прависне уживання у довіднику слів із "а", замість "я", наприклад: Юліан, Філадельфія, Лабторіан, матеріал, Спеціаліст, зокрема з твердим російським "л": лабораторія, ларингіт, ужиток "ф", замість "ф", кафедра, міф, професійні іменнікові форми: флот, туберкульоз, клас, зал, роль, замість: флота, туберкульоз, клас, зала, роль; переважують приголосні "л", замість "л": Надрата, грип, замість Надрата, грипа; подібностей протиріччя в інших словах: наприклад, темой, Gloia Victus, зам. memory, Gloia Victis. Українська мова багата від російської у словозміні, відмінках, наприклад, у ключному й родовому, що відсутні в російській мові. Наша мова, розрізняє "козине" від "кози", чи родовий відмінок "роковини державності" від місцевого й давального, наприклад, "сила у державності", "здавши державності".

Проте потреба встановлення загальнонаціональних правил правопису, вільних від вимушеного впливу інших мовних вирівнювань, поки що постопається іншим пріоритетам.

Довідник "Українські лікарі" своїм суцільним змістом і вагомістю — це один з передвісників національного відраження в Україні, і його треба шире привітати.

Закінченням читачам у цьому виданні слід звертати на адресу: Dr. Pawlo Pundy, 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Ill. 60635.

ПОДЯКА

Небесний ангелик зберігає "дуземного ангела"
МОЮ ЛЮБУ МАМУ
у Римі, 1977-го року

бл. п.
ІВАННУ КАЛІНИЧ

доно бл. п. о. Іована та Олександри Яросевич
адресу по бл. п. о. Теофілії
яка відійшла від мене у позаторній просторі у Ірвінгтоні, Н.Дж. 19.8.1994 року.

Цими рядками, складено мою найсердечнішу подяку родині, приятелям і знайомим, які у часі мого найбільшого життєвого уладу-року, особисто, телефонічно чи листово, старались улегшити мій смуток.

Дякую о. парохів Ф. Шадилюка, о. І. Ступаківця, о. Л. Малькову та о. В. Баранові за відвідини пок. Мами у шпиталі та похоронні відправи.

Дякую о. Криштанові Е. Шариневичеві у Каргонксоні, за відправу Служби Божої в 40-ий день відходу у вічність покійної.

Дякую дякові М. Стащину та інж. Д. Гечі, за їхній спів під час похоронних відправ. Спасибі похоронному заведенню Лівінгтон-Лік, за гідне переведення їхніх usług.

Щиро подяка д-ові Гімєдмовичеві, д-ові Л. Яковому, д-ові Л. Кузьмахові і д-ові Кашнікові за опіку над хворію покійною.

Дякую моїм племінцям Івані Бемко і приятелеві інженерові Юрієві Гіліцінському за це, що стояли біля мене — самітнього під час Парастасу.

Спасибі моїй родині д-ові Юрієві і д-ові Анні Павлічак, та інж. Богданові і Улані Кобзарам за прибуття на похоронні відправи, дякую моїм рідним інженерові Романові і Мірі Грабціям та Ірині Павлічак за щирі слова утешення.

Щиро спасибі за велику гостинність і вислови розради моїм приятелям, які запрошували мене до їхніх домі, щоб улегшити мені ці важкі дорі.

Щиро подяка моїм усім друзям, які часто телефонічно чи кореспонденційно контактували зі мною під час неаб'яганого навіду найдорожчої Мами, в такій пісній відходу у вічність.

Дякую за гарні квіти інженерові Романові і Вірі Залутувичам, та Джанні Колман. Спасибі колегам фотографам інженерові Л. Колесницькому і мтрові Б. Поліньському за удалі знімки.

Моя велика подяка шановним промовцям, які прочли покійній після Парастасу, а саме: редакторів Миколі Галієву, від Укр. Патріархального Тов., мтрові Романові Липавичеві від Земляцтва "Перемисляна", д-ові Романові Трохимчуку від моїх товаришів, а також під час тривалих Дам'янові Гечі від "Товариства Укр. Інженерів Америки".

Дякую землякові з города Перемисля Романові Маринювичеві за оголошення під час його телевізійної програми сумної вістки, про відеа, у засланні та за надання пісній в пам'ять незабутньої Мами.

Дякую дорогим колегам у "Товаристві Укр. Інженерів Америки", дякую друзям по зборі б. Динаїзіякам, а також дорогим моєму серцю усім присутнім що прийшли на Парастас і похорон, щоб віддати моїй людині Мамі останній поклан.

Щиро подяка за вислови співчуття Комітетів Української Національної Кімітати при Півсбургському університеті, який і був промовцявцем.

Дякую за співчуття Комітетів "Американиці за Людей права в Україні" у Нью Джерсі.

Щиро спасибі за вислови співчуття від моїх приятелів з далеких стейків цієї країни, а саме: Каліфорнії, Вашингтону, Мінесоти, Ілліной, Огайо, Флориди, Канзас, Коннектикут, Рода Алянди, Пенсильванії.

Дякую за співчуття передачі мені телефонічно, чи кореспонденційно друзям з України, Канади, Аргентини, Англії, Австрії та Польщі.

З глибини серця, щиро дякую моєму землякові і дорогому приятелю з юних літ мтрові Євгенію Шафранові, за щиро-сердешну статтю у "Свободі", у якій він накреслює туземну маюдріву та праведний шлях життя моєї найдорожчої Мами.

Спасибі за гарні некрологи про пок. Маму ред. М. Галієву (у "Патріярхаті"), проф. М. Чирівському (у "Америчні") та мтрові Р. Липавичеві (у "Нашому Голосі").

Дуже сердешно дякую дорогій приятельці нашої родини, письменниці-поетесі Ярині-Зорині, за прекрасну-зворушну поетичну статтю у "Свободі", у пам'ять найдорожчої Мами, "Нерозірвана Струна Любова", а також за щиро-сердешний вірш, присвячений моїй скромній особі, "Обнута світлом" (В пам'ять Матері, — снівою Любомирів). Дуже щиро спасибі друзям і приятелям з Мінеаполіс, Мін. за клепандру поміщену у "Свободі" "У вічність нашої коханої ілюмі", та Службу Божу відправлену о. парохом у церкві св. Константина.

Дякую дорогим інж. І. Туринському, та Д. Бобіляков, за переведення збірки на Земляцтво "Перемисляна" та передавання цієї збірки до банку.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Ірена Литвин (замовила Св. Божу у Владимира М. Кучмика у Англії), інж. Б. І. У. Кобзарі, д-р Ю. І. д-р А. Павлічак, В. Кузьмичівський, М. Заворука, М. Шепарович, Р. Барчук, І. Стойко, інж. Г. І. Тухильський, інж. Д. І. Л. Гечі, проф. Д. Каранович, інж. Ю. І. О. Старики, І. Логун, мтр М. Банах, д-р Л. І. О. Кузьмаків, Я. І. А. Назарчук, Д. Гюти, інж. Д. І. О. Ліщівський, Т. Чх, родина Івасечко, О. Івасечко, інж. І. Л. Туринський, Р. І. Н. Канюки, ред. М. І. З. Галіє, інж. І. І. Мокрієвський, інж. О. І. Л. Гюти, Ю. Оленієвський, родина Лазірко, інж. Л. І. В. Старух, Марія і син Марко Сильвестров, інж. Е. І. Н. Змії, А. Змії.

ПОЖЕРТВИ НА ЗЕМЛЯЦТВО "ПЕРЕМИСЛЯНА":

По 100 дол.: Ірена Павлічак, д-р Юрієві і д-р Анні Павлічак, мтр Євген і Грета Шафран, інж. Богдан і Улана Кобзар; по 50 дол.: інж. Роман і Міра Грабці, Леонід Гальський, д-р Роман і Алла Трохимчук, Михайло і Люся Полічкі, Стефан Степанюк, Стефан і син Стефан Гюти, мтр Мавалі Банах; по 40 дол.: інж. Юрієві і Оксана Старики; 35 дол.: інж. Євген і Наталка Змії; 30 дол.: Надія Нагірній; по 25 дол.: інж. Юрієві і Оксана Гіліцінські, інж. Орест і Ліда Гюти, інж. Іван і Люба Туринські, ред. Терес і Ірена Винницькі, Роман і Ольга Кобзарі, Олена Мельничук, Орест Загіляйчук, інж. Ігор і Ірина Шкідливі, Євгенія Татч, Люба (Павлічак) і інж. Миколас Паска, інж. Роман і Віра Залутувич, д-р Р. І. Марія Шкідливі, по 20 дол.: інж. Дам'ян і Ліда Гечі, Іванна Бемко, мтр. Роман і Ірена Липавичак, Дмитро Бобіляк, інж. Іван і Іванна Хамуляки

НА ФОНД СЕРИТ В УКРАЇНІ:

Інок. Лев і Леся Яковичі, 50 дол.

НА ЖУРНАЛ "ПАТРІЯРХАТ":

Любомир Калініч, 50 дол.

НЕХАЙ ВСЕВІДНИЙ ВІНАГОРОДИТЬ ВАС МОЇ ДОРОГІ ПРИЯТЕЛІ ЙОГО ШЕДРИМИ ЛАСКАМИ, ЗА ВАШУ ДОБРОДУШНУ ПОМІЧ, ПЕРЕНЕСТИ МЕНІ, ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ЖИТТЄВИЙ УДАР, МОЄ ПОВНЕ ОСМІРНОТІ, ВО ДО ЦЬОГО ПОРА, Я НЕ ЗНАВ, ЩО У СВІТІ МОЖЕ ІСНУВАТИ ТАКА КОЛОСАЛЬНА ТІСНЯ ПІСЛЯ ВТРАТИ НАЙБІЛЬШ КОХАНОЇ ЛЮДИНИ.

НА ЗАКІНЧЕННІ ЦІХ РЯДКІВ, БАЖАЮ ВИСЛОВИТИ БЕЗМЕЖНУ ПОДЯКУ НЕБОВІ, ЗА ЦЕ, ЩО ВОНО ОБДРУЖУВАЛО МЕНЕ ТАКОЮ ПРЕКРАСНОЮ, ЛАГДНОЮ, НИЖНЮ МАМУСКО, КАК ДАЛА МЕНІ ПОГІДНЕ-СОНИВНЕ ЖИТТЯ З НЕЮ НА ЦІЙ ПЛАНЕТІ, ЩО Я ЗАВДЖИ ЗАГРУДІВАТИ МОЄ "ЧАРІВНУ ЗІРКУ", ЯКА З'ЯВИЛАСЯ, ЗАМІРХЛА І ШЕЗЛА З МОЇХ ВІЧ. ВОНА БУЛА ЧАРІВНИМ СНОМ УСЬОГО МОГО ЖИТТЯ.

СИН — ЛЮБОМИР

